

Store Bælt vil jeg ikke tale om, for der kunne de ikke bruges, saa vidt jeg kan skønne — : Lille Bælt, Øresund og andre saadanne mindre Farvande, have vi i Øjeblikket tilstrækkeligt Materiel. Naar vi faa 3 Færger fri nede ved Masned Sund — jeg tror nu ikke, vi faa mere end de 2 fri —, vil det i Virkeligheden sige, at vi skulle ud-rangere noget af det gamle Materiel, som endnu er brugbart. Man kan derfor ikke regne dem til den fulde Værdi, som det ærede Udvalg har gjort, idet de have set igennem Fantasiens Kikkert.

Fra Betænkningen vil jeg ogsaa hente et Bevis paa, at det ærede Flertal bevæger sig ikke saa ganske lidt i Fantasiens Verden. De ærede Medlemmer anføre i Betænkningen imod Tunnelen — og det kan godt være, at de have Ret — et Argument som jeg har undret mig noget over at se her, hvor der kræves en nøgtern Betragtning. Der staar der: „Der skal ikke megen Fantasi for at danne sig et Billede af, hvilken Ulykke der da kan ske, naar et saadant nedrullende Tog hoppede af Sporet og bunkedes sammen med Udsigt til at sprænge Tunnelvæggen“. Jeg maa tilstaa, at naar man har en rig Fantasi, kan man nok forestille sig, at det kan gaa saaledes, men til Ære for vore Statsbaner maa det siges ikke at være almindeligt, at Togene hoppe af Sporene, de ere undergivne en Ledelse, som baade vil og kan tage Vare paa de Hindringer, der skulle overvindes, og som har Kendskab til Materiellet. Men lad os nu gaa ud fra, hvad vi se er Tilfældet, at de ærede Medlemmer have saa megen Fantasi. I saa Fald maa de ogsaa anvende Fantasien til den anden Side. For der hører vist ikke mere Fantasi til for at tænke sig et Tog hoppe af Sporet ude paa Broen, og saa vilde det vel ikke bunke sig sammen og sprænge Broen, nej, det vilde simpelthen gaa ned i Storstrømmen. Naar man har Fantasi, kan man vel ogsaa forestille sig det Billede. (*En Stemme*: Der er jo Stigning i Tunnelen!). Stigning have vi ogsaa andre Steder. Togene hoppe ikke af Sporet, fordi der er Stigning, men naar der er Hindringer. Det saa man f. Eks. her ved København, hvor et Arbejdertog, hvis det kan kaldes saaledes, løb ind paa et ikke fuldt færdigt Sidespor

forleden Aar. Naar der er saadanne Hindringer, kan man tænke sig, at slikt kan ske, men Tunnelen vilde jo nok blive efter-set, hvis den blev bygget, saa der ikke var nogen Fare for slikt der.

Jeg har, som sagt, meget stærk Tvivl om Rentabiliteten. Det viser sig ogsaa, at det største Mindretal er kommet til et helt andet Resultat end Flertallet, et Resultat, som ikke er mere end halvt saa godt og ikke en Gang det. Men selv om Rentabiliteten var godtgjort, synes jeg, der endda var al Grund til at være betænkelig. Der er ogsaa andre Ting, som bør overvejes. Der kan f. Eks. være Tale om Isskruninger. Nu have ikke vi hvert Aar Is i vore Farvande, som betyder noget, i det hele kunne vi yngre vel kun mindes en endda ikke saa overdreven streng Vinter i Begyndelsen af 1893, da der var betydelige Ismasser i vore Farvande. Man har ikke Erfaring om, hvorvidt det rækker, staar der i Bilagene, men vi vide dog, at der den Gang var meget betydelige Ismasser, og naar man har set noget til, hvad ringe Ismasser eller Islag kunne præstere i Retning af Skruning under Paavirkning af Strøm og stærk Blæst, synes jeg, det ligger saare nær at gaa ud fra, at i de strenge Vintre, som falde en Gang hvert halve eller hele Aarhundrede, men derfor godt kan komme til næste Vinter, kan det forholdsvis skrøbelige Værk, vi bygge dernede, meget let blive revet over Ende. Jeg ved nok, at man ogsaa har argumenteret mod denne Frygt. Den højtærede fungerende Minister for offentlige Arbejder har ogsaa nogen Fantasi, og under Sagens første Behandling forsikrede han os, at der ikke var Fare fra den Side. Man kunde lige saa godt forudsætte, sagde han, at Runde Taarn kunde blæse omkuld. Jeg tror alligevel, der er stor Forskel. Runde Taarn staar vist endda fastere end de Piller, man vil lægge ude i Storstrømmen paa en Bund, som ikke er aldeles sikker, og det er Piller, som ikke ville faa det Omfang, den Soliditet og Evne til at bryde Modstand, som Runde Taarn har. Blæst alene kan ganske vist ikke rive Runde Taarn om, men det kunde maaske knibe for Taarnet, hvis det stod i Storstrømmen en Isvinter.